

ΚΕΝΤΡΪ

κεντρί, το, ουσ. [<μτγν. σπάνιο κεντρίον <κέντριον, υποκορ. του αρχ. κέντρον], το κεντρί. **1.** ό,τι τρυπάει με την απόληξη του, ό,τι κεντρίζει: «το κεντρί της μέλισσας». (Τραγούδι: *όλοι σε λένε μέλισσα μα 'γω σε λέω σφήγκα, έχεις της σφήγκα το κεντρί της μέλισσας τη γλύκα*). **2.** το μπόλι: «το κεντρί της λεμονιάς». **3.** άνθρωπος που με δηκτικό λόγο θίγει τα κακώς κείμενα: «ο τάδε είναι το κεντρί του κόμματος». **4.** αυτός ο ίδιος ο δηκτικός λόγος: «μ' ενόχλησε πολύ το κεντρί σου». **5.** άνθρωπος που του αρέσει να κεντρίζει, να παρενοχλεί τους άλλους, να κάνει αστεία σε βάρος των άλλων, το πειραχτήρι: «αν σε βάλει στο μάτι αυτό το κεντρί, δε θα σ' αφήσει στιγμή ήσυχο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας